

دانشکده دامپزشکی
پایان نامه دکتری عمومی دامپزشکی

عنوان

بررسی اثر عصاره هیدروالکلی دانه جوز هندی بر روماتیسم مفصلی تجربی در رت

نگارش
اسدی رادعلی

دکتر حسین نجف زاده ورزی

استاد راهنمای (استادیار دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز)

دکتر صالح اسماعیل زاده

استاد راهنمای (دانشیار دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز)

دکتر مسعود قربانپور

استاد مشاور (دانشیار دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز)

دکتر احمد فرج زاده شیخ

استاد مشاور (دانشیار دانشکده پزشکی، دانشگاه جندی شاپور اهواز)

دکتر احمدعلی پاپهن

داور، (دانشیار دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز)

دکتر بابک محمدیان

داور (دانشیار دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز)

دکتر فریدون صابری افشار

ناظر تحصیلات (دانشیار دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز)

تمکیلی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بسمه تعالی

دانشگاه شهید چمران اهواز دانشکده دامپزشکی پایان نامه دوره دکتری حرفه ای (نتیجه ارزشیابی پایان نامه دکترای حرفه ای دامپزشکی)

بدینوسیله گواهی می شود پایان نامه آقای علی اسدی راد دانشجوی دکترای عمومی دامپزشکی به شماره دانشجویی ۸۲۵۸۰۲ تحت عنوان :

« برسی اثر عصاره هیدرووالکلی دانه جوز هندی بر روماتیسم مفصلی تجربی در رت »

جهت اخذ درجه دکترای دامپزشکی در تاریخ ۱۶/۱۰/۸۸ توسط هیات داوران مورد ارزشیابی قرار گرفت و با درجه عالی تصویب گردید.

امضاء	مرتبه علمی	۱- اعضاء هیات داوران
.....	استادیار	الف- استاد راهنما اول: دکتر حسین نجف زاده ورزی
.....	دانشیار	ب- استادراهنمای دوم: دکتر صالح اسماعیل زاده
.....	دانشیار	ج- استاد مشاور : دکتر مسعود قربانپور
.....	دانشیار	د- استاد مشاور : دکتر احمد فرج زاده
.....	دانشیار	ه- داور اول : دکتر احمدعلی پاپهن
.....	دانشیار	و- داور دوم : دکتر بابک محمدیان
		ز- نماینده تحصیلات تكمیلی دانشگاه (استاد ناظر) :
.....	دانشیار	دکتر فریدون صابری افشار
		۲- مدیر گروه علوم درمانگاهی :
.....	دانشیار	دکتر فریدون صابری افشار
		۳- معاون پژوهشی و نماینده تحصیلات تكمیلی دانشکده :
.....	استادیار	دکتر سید رضا فاطمی طباطبایی
		۴- معاون تحصیلات تكمیلی دانشگاه :
.....	استاد	دکتر رحیم پیغان

۱	-----	فصل اول: مقدمه و هدف
۴	-----	فصل دوم: مروری بر منابع
۵	-----	الف- آشنایی با ساختار طبیعی مفصل
۵	-----	الف- ۱- آناتومی
۷	-----	الف- ۲- بافت شناسی مفاصل سینوویال
۹	-----	ب- روماتیسم مفصلي
۹	-----	ب- ۱- تعریف-
۱۰	-----	ب- ۲- سبب شناسی
۱۱	-----	ب- ۳- پاتوفیزیولوژی
۱۴	-----	ب- ۴- پاتوزن-
۱۶	-----	ب- ۵- پاتولوژی-
۱۷	-----	ب- ۶- درمان روماتیسم مفصلي
۱۸	-----	ب- ۷- ایجاد روماتیسم مفصلي به روش تجربی
۱۹	-----	ج- جوز هندی
۱۹	-----	ج- ۱- اطلاعات اولیه‌ی گیاهشناسی
۲۰	-----	ج- ۲- خصوصیات گیاهشناسی
۲۲	-----	ج- ۳- روش تهییدی دانه‌ی جوزهندی
۲۲	-----	ج- ۴- ترکیبات بدست آمده از دانه‌ی جوزهندی
۲۲	-----	ج- ۵- خواص درمانی و موارد مصرف
۲۲	-----	ج- ۶- مسمومیت
۲۴	-----	د- فلونیکسین مگلومین
۲۴	-----	د- ۱- ساختمان شیمیابی
۲۴	-----	د- ۲- فارماکولوژی
۲۴	-----	د- ۳- فارماکوکنیتیک
۲۵	-----	د- ۴- موارد مصرف

۲۵	-----د-۵- موارد منع مصرف-----
۲۶	-----د-۶- واکنش های ناخواسته-----
۲۷	-----فصل سوم: مواد و روش کار-----
۲۸	-----الف- مواد و وسائل مورد استفاده-----
۲۸	-----الف- ۱- مواد-----
۳۱	-----الف- ۲- وسائل-----
۳۲	-----الف- ۳- کیت-----
۳۲	-----الف- ۴- نرم افزار رایانه ای-----
۳۲	-----ب- روش کار-----
۳۲	-----ب- ۱- عصاره گیری و تعیین ترکیبات عصاره-----
۳۳	-----ب- ۱-۱- تهییه عصاره-----
۳۳	-----ب- ۱-۲- تعیین ماده ی خشک عصاره-----
۳۴	-----ب- ۱-۳- تعیین ترکیبات موجود در عصاره-----
۳۴	-----ب- ۱-۳-۱- کروماتوگرافی لایه ی نازک-----
۳۴	-----ب- ۱-۳-۱-۱- انجام TLC-----
۳۴	-----ب- ۱-۳-۱-۲- استفاده از معرف های پاشیدنی-----
۳۵	-----ب- ۱-۳-۱-۲-۳- معرف NP-----
۳۵	-----ب- ۱-۲-۲-۳- معرف درازندروف-----
۳۵	-----ب- ۱-۳-۲-۳- معرف وانیلین سولفوریک اسید-----
۳۶	-----ب- ۲- ایجاد روماتیسم و تجویز داروها-----
۳۶	-----ب- ۲-۱- بررسی عصاره ی جوزهندی بر روی رت ها-----
۳۶	-----ب- ۲-۲- گروه ها-----
۳۸	-----ب- ۳- اندازه گیری میزان TNF α سرم-----
۳۸	-----ب- ۳-۱- جمع آوری سرم-----
۳۸	-----ب- ۳-۲- اندازه گیری میزان TNF α به روش الایزا-----
۴۰	-----ب- ۴- بررسی پاتولوژیک-----
۴۲	-----فصل چهارم : نتایج-----
۴۳	-----الف - نتایج بررسی فیتوشیمیایی گیاه-----
۴۳	-----ب - نتایج بررسی وزن-----

د - نتایج مطالعات پاتولوژی-

د ۱- گروه اول-

د ۲- گروه دوم (کنترل مشبт)

د ۳- روز دوازدهم-

د ۴- روز بیست و یکم-

د ۵- گروه سوم (فلونیکسین مگلومین با دوز ۲ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم)-

د ۶- روز دوازدهم-

د ۷- روز بیست و یکم-

د ۸- گروه چهارم (جوز هندی با دوز ۱۰۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم)-

د ۹- روز دوازدهم-

د ۱۰- روز بیست و یکم-

د ۱۱- گروه پنجم (جوز هندی با دوز ۲۰۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم)-

د ۱۲- روز دوازدهم-

د ۱۳- روز بیست و یکم-

د ۱۴- گروه ششم (جوز هندی با دوز ۳۰۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم)-

د ۱۵- روز دوازدهم-

د ۱۶- روز بیست و یکم-

د ۱۷- مقایسه روزهای دوازدهم در گروههای مختلف با روز دوازدهم گروه دوم (کنترل مشبт)-

د ۱۸- مقایسه روزهای بیست و یکم در گروههای مختلف با روز بیست و یکم گروه دوم (کنترل مشبт)-

د ۱۹- فصل پنجم - بحث و نتیجه گیری

د ۲۰- پیشنهادات

د ۲۱- مراجع

د ۲۲- چکیده انگلیسی

نمودار ۴-۱- میانگین وزن رت‌ها در گروه‌های مختلف تحت مطالعه ---
۴۳

نمودار ۴-۲- میانگین + خطای استاندارد مقدار TNF α سرمی در گروه‌های مختلف تحت مطالعه---
۴۴

فهرست اشکال

تصویر ۱-۱: مفصل مج پایی سمت راست در نمای جانی ---
۶

تصویر ۲-۲: درخت جوزهندی و میوه‌های جوزهندی بر روی آن---
۲۱

تصویر ۲-۳: دانه‌ی جوزهندی---
۲۲

-----	تصویر ۴-۱: نمای میکروسکوپیک سطح مفصلی گروه کنترل منفی (اول). -----
46	-----
-----	تصویر ۴-۲: غشای سینوویال در گروه کنترل منفی -----
46	-----
-----	تصویر ۴-۳: نمای میکروسکوپیک مفصل و فضای اطراف آن در گروه دوم -----
48	-----
-----	تصویر ۴-۴: نمای میکروسکوپیک سطوح مفصل و فضای مفصلی در گروه دوم -----
48	-----
-----	تصویر ۴-۵: نمای میکروسکوپیک فضای مفصلی و سینوویوم در گروه دوم -----
49	-----
-----	تصویر ۴-۶: نمای میکروسکوپیک سینوویوم در گروه دوم -----
49	-----
-----	تصویر ۴-۷: نمای میکروسکوپیک سینوویوم در گروه دوم -----
51	-----
-----	تصویر ۴-۸: نمای میکروسکوپیک فضای مفصلی در گروه دوم -----
51	-----
-----	تصویر ۴-۹: نمای میکروسکوپیک فضای مفصلی در گروه سوم -----
53	-----
-----	تصویر ۴-۱۰: نمای میکروسکوپیک فضای مفصل و اطراف مفصلی در گروه پنجم -----
56	-----
-----	تصویر ۴-۱۱: نمای میکروسکوپیک فضای مفصلی در گروه پنجم -----
56	-----
-----	تصویر ۴-۱۲: نمای میکروسکوپیک فضای مفصلی و اطراف مفصل در گروه پنجم -----
57	-----
-----	تصویر ۴-۱۳: نمای میکروسکوپیک فضای مفصلی در گروه ششم -----
58	-----
-----	تصویر ۴-۱۴: نمای میکروسکوپیک فضای مفصل و اطراف مفصل در گروه ششم -----
59	-----

نام: علی	نام خانوادگی: اسدی راد
عنوان پایان‌نامه: بررسی اثر عصاره هیدرولالکلی دانه جوز هندی بر روماتیسم مفصلی تجربی در رت(موش صحرایی)	
اساتید راهنمای: دکتر حسین نجف‌زاده، دکتر صالح اسماعیل‌زاده	درجه تحصیلی: دکتری حرفه‌ای
رشته: دامپزشکی	دانشگاه: شهید چمران اهواز
دانشکده: دامپزشکی	تاریخ فارغ التحصیلی :
واثق‌های کلیدی: جوزهندی، فلونیکسین مگلومین، آرتربیت روماتوئید، TNF- α , هیستوپاتولوژی مفصل مج پا، رت	تعداد صفحه:
<p>در برخی بررسی‌ها جوز هندی (میرستیکا فرآگرانس) دارای اثرات ضد التهابی بوده است. در این بررسی تجربی تاثیر عصاره‌ی آبی دانه‌ی جوزهندی بر روماتیسم مفصلی ایجاد شده با ادجوان در رت در مقایسه با فلونیکسین مگلومین بررسی گردید. بررسی بر روی ۶ گروه ۸ تایی از رت‌های نزد ویستار انجام شد. در گروه اول که به عنوان گروه کنترل منفی می‌باشد، رت‌ها با شرایط یکسان با سایر گروه‌ها نگهداری شدند. رت‌های سایر گروه‌ها با میزان ۱/۰ میلی‌گرم ادجوان کامل فروند به روش تزریق در زیر یوست کف پایی چپ، دچار روماتیسم مفصلی شدند. گروه دوم که به عنوان گروه کنترل مثبت بود، بدون تزریق داروی خاصی نگهداری شد. گروه سوم فلونیکسین مگلومین را با دوز ۲ میلی‌گرم به ازاء هر گیلوگرم وزن بدن روزانه به مدت ۱۲ روز بصورت داخل صفاقی دریافت کرد. گروه‌های ۴ تا ۶ به ترتیب عصاره‌ی جوز هندی را با دوز ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم به ازاء هر گیلوگرم وزن بدن روزانه به مدت ۱۲ روز بصورت داخل صفاقی دریافت کردند. ۴ رت از هر گروه در روز ۱۲ بیهوش شد و خون رت‌ها برای بررسی میزان سرمی TNF-α جمع آوری شد، سپس رت‌ها آسان‌کشی شدند و مفصل مج پای چپ به منظور بررسی‌های هیستوپاتولوژی جمع آوری شد. رت‌های باقی مانده در هر گروه تا روز ۲۱ نگهداری شدند، سپس سرم و مفصل مج پایی آن‌ها بررسی گردید. میزان سرمی TNF-α به وسیله‌ی کیت الایزا بررسی گردید. میزان سرمی TNF-α در گروه دوم بصورت معنی‌داری در مقایسه با گروه کنترل منفی افزایش یافت ($P<0.05$). در گروه‌های درمان با عصاره‌ی جوزهندی این میزان، کاهش یافت، این کاهش در گروه دریافت‌کننده‌ی عصاره با دوز ۳۰۰ میلی‌گرم معنی‌دار بود ($P<0.05$). فلونیکسین مگلومین میزان سرمی TNF-α را بصورت معنی‌دار کاهش نداد. در بررسی هیستوپاتولوژیک مفصل سینوویال در گروه دوم، نفوذ سلولی، هیبرپلازی سینوویال و تشکیل پانوس شدید، در فضای مفصلی در مقایسه با گروه اول دیده شد. ضایعات پاتولوژیک در مفصل مج پایی در گروه‌های درمان شده با عصاره نسبت به گروه کنترل مثبت کاهش یافت. فلونیکسین تاثیر خاصی بر ضایعات پاتولوژیک در مقایسه با گروه کنترل مثبت نداشت. بنابراین جوزهندی می‌تواند به صورت وابسته به دوز، از مفاصل در مقابل عوارض روماتیسم مفصلی محافظت کند.</p>	

فصل اول

مقدمہ و ملک

روماتیسم مفصلی یکی از بیماری های مزمن، شایع و خود ایمن می باشد که در پزشکی و دامپزشکی مطرح است. روماتیسم مفصلی از بیماری های عمومی خودایمن است که با آماس غشای سینوویال و استئوآرتیت و تحلیل غضروف مفصلی همراه است و به دنبال آن درد، تورم، سفتی مفاصل و خستگی را به دنبال دارد. در برخی بیماران، بافت های دیگری از جمله خون، قلب و ریه علاوه بر مفاصل دچار عارضه می شوند. درمان ناکامل و درازمدت روماتیسم همواره جستجوی داروهایی با کیفیت بهتر و موثرتر را ایجاد کرده است.

در بررسی حاضر به نقش عصاره دانه جوزهندی (*Myristica fragrans*) در بهبود روماتیسم مفصلی تجربی در مدل رت (موش صحرایی) پرداخته می شود. منشاء جوزهندی از شرق اندونزی و شرق هند در جزایر ملوک است و در آن مناطق یکی از پایه های اقتصاد به شمار می رود. از جوزهندی در این مناطق به صورت خشک شده و بیشتر برای چاشنی غذا استفاده می شود. در واقع باید گفت پوسته خشک شده اطراف دانه در جوزهندی به عنوان لذیذترین چاشنی برای غذا به کار می رود که البته مقادیر زیاد آن موجب ایجاد حالت رخوت و سستی و سپس اعتیاد به مواد آلkalوئیدی آن می شود.

تأثیرات ایمنومدولاتوری، آنتی اکسیدان، آرامش بخشی، محافظت در برابر اشعه در گیاه جوزهندی از اثراتی است که تا کنون کشف شده و به اثبات رسیده است ولی تا کنون تحقیق قابل استنادی در رابطه با اثرات این گیاه در درمان روماتیسم مفصلی صورت نگرفته است. با توجه به اثرات ضد التهابی و ایمنومدولاتوری گیاه جوزهندی ممکن است که جوزهندی بتواند با ازدیاد فعالیت سلول های ایمنی مقابله کند. همچنین احتمال دارد با توجه به ترکیبات موجود در گیاه این عصاره بتواند با مسیرهای شیمیایی و فارماکلوژیکی که شامل مسیرهای سلولی و مولکولی است تا حدی با بیماری های خود ایمنی به خصوص روماتیسم مفصلی مقابله کند. با توجه به این فرضیات مطالعه حاضر صورت گرفت.

هدف از این بررسی، مطالعه اثر پیشگیری کننده عصاره دانه جوزهندی بر روماتیسم مفصلی تجربی و مقایسه آن با فلورونیکسین مگلومین می باشد.

فصل دوم

مروری

بر

منابع

الف- آشنایی با ساختار طبیعی مفصل

الف- ۱- آناتومی

استخوان‌ها به وسیله‌ی ساختمان‌هایی از بافت‌های همبند به نام مفاصل، که درجهاتی از حرکت بین

استخوان‌های هم‌جوار را امکان‌پذیر می‌سازند، به یکدیگر متصل شده‌اند^(۳). مفاصل از لحاظ حرکت به سه نوع مختلف

فیبروزی^۱، غضروفی^۲ و سینوویال^۳ تقسیم می‌شوند. مفاصل فیبروزی و غضروفی، ثابت یا کم تحرک هستند، ولی نوع

سینوویال حرکت آزادانه‌ی دو استخوان مجاور را امکان‌پذیر می‌سازد^(۴۱).

مفاصل فیبروزی مثل مفاصل بین استخوان‌های جمجمه بی‌حرکت بوده و توسط لایه‌ی نازکی از بافت‌همبند

به یکدیگر اتصال می‌یابند^(۴۱,۳). مفاصل غضروفی مثل مفاصل مهره‌های ستون فقرات قابلیت حرکت اندکی دارند. در

این نوع مفاصل، مهره‌های متواالی به وسیله‌ی بافت رشته‌ای متراکم و غضروف به یکدیگر اتصال می‌یابند^(۴۱,۳). در

مفاصل سینوویال، کپسول مفصلی، که خود ادامه‌ی ضریع استخوانی است، استخوان‌های شرکت کننده در مفصل را احاطه

می‌کند^(۴۱). در این مفصل‌ها استخوان‌ها تا مرز حفره‌ی مفصلی گسترش یافته و بر روی هر کدام یک کلاهک از

غضروف مفصلی قرار می‌گیرد که این ساختار به وسیله‌ی مایعات سینوویال لیز و لرج^۴ می‌شود^(۴۱).

مفصل مج پایی^۵ یکی از مفاصل متحرک بدن است که از سه استخوان تشکیل شده است. اولین استخوان درشت

نی^۶ است که در قسمت داخلی مج پایی قرار گرفته است. استخوان دوم، استخوان نازک نی^۷ است که در قسمت خارجی

مج پا قرار گرفته است. سومین استخوان که دو استخوان دیگر را به هم متصل می‌کند استخوان قاب^۸ است. این سه

¹. Fibrous

². Cartilaginous

³. Synovial

⁴. Lubricating

⁵. Ankle joint

⁶. Tibia

⁷. Fibula

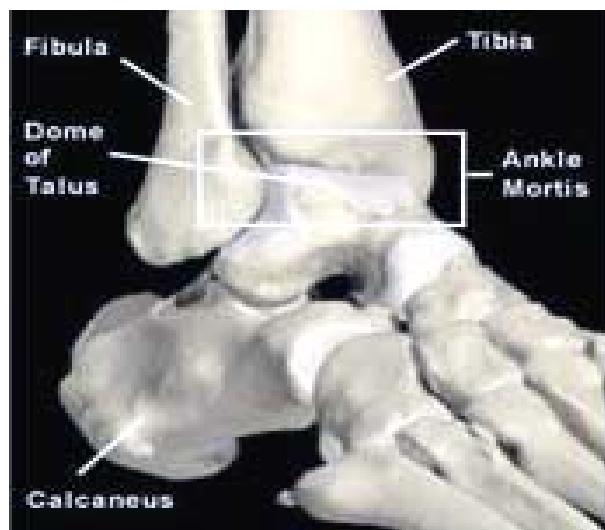
⁸. Talus

استخوان توسط رباط‌ها^۹، زردبی‌ها^{۱۰} و ماهیچه‌ها به هم متصل شده‌اند(۱۳). در مفصل مج پا غضروف مفصلی، انتهای

استخوان درشت نی و برآمدگی استخوان قاب و قسمت کوچکی از استخوان نازک نی را می‌پوشاند و این امکان را به

مفصل می‌دهد که به سهولت در جهت بالا و پایین تحرک داشته باشد. مفصل مج پایی یکی از مفاصلی است که بصورت

معمول در روماتیسم مفصلی دچار عارضه می‌شود(۱۳).

تصویر ۱-۱ : مفصل مج پایی سمت راست در نمای جانی (تصویر برگرفته از سایت www.footpaininfo.com/ankleanatomy)

می‌باشد)

الف - ۲ - بافت شناسی مفاصل سینوویال

در مفصل سینوویال یک حفره وجود دارد که به آن حفره سینوویال^{۱۱} گویند(۳). استخوان‌های مفصلی در

قسمت انتهایی بهوسیله‌ی بافت فیبروکلازن به صورت محکمی به هم اتصال می‌یابد که به این ساختار کپسول مفصلی^{۱۲}

گویند(۵۴). درون کپسول مفصلی، دو استخوان، توسط مایع لزجی به نام مایع سینوویال^{۱۳} از یکدیگر جدا شده‌اند(۵۴).

دو سطح استخوان که در درون مفصل قرار دارند توسط غضروف شفاف^{۱۴} که باعث جلوگیری از ساییدگی و تسهیل در

حرکت می‌شود، پوشیده شده‌اند(۱۳). غضروف شفاف از مولکول‌های کلازن نوع II تشکیل شده است. مانند بسیاری از

غضروف‌های بدن، غضروف‌های مفصلی نیز حاوی عروق خونی نیستند. عقیده عمومی بر این است که این مفصل

بهوسیله‌ی انتشار از طریق مایع سینوویال و بافت‌های اطراف تغذیه می‌شوند(۳).

^۹. Tendons

^{۱۰}. Ligaments

^{۱۱}. Synovial cavity

^{۱۲}. Synovial capsule

^{۱۳}. Synovial fluid

^{۱۴}. Hyaline cartilage

اکثر کپسول‌های مفصلی از دو لایه‌ی کاملاً متمایز تشکیل گردیده‌اند. لایه‌ی خارجی که از بافت رشته‌ای

متراکم تشکیل شده و لایه‌ی فیبروزی نامیده می‌شود. لایه‌ی داخلی (لایه‌ی سینوویال) از فشردگی کمتری برخوردار بوده

^{۱۵} و ترشح مایع مفصلی را بر عهده دارد. به این اپی‌تیلیوم ترشحی که تولید مایع سینوویال را بر عهده دارد، بافت سینوویوم

نیز گفته می‌شود (۳,۵۴). سطوح مفصلی در مفاصل سینوویال به‌وسیله‌ی غضروف شفاف پوشیده شده‌است. البته در

صورت وارد شدن فشار زیاد، غضروف فیروزی جایگزین غضروف شفاف می‌شود. از جمله این مناطق می‌توان به

حاشیه‌ی شیار گلونویید^{۱۶} در مفصل شانه و استابولوم در مفصل لگن اشاره کرد (۴۱). پایین‌ترین لایه‌ی غضروف مفصلی

که دقیقاً در بالای استخوان قرار دارد، آهکی شده است (۴۱). سطح خارجی غضروف مفصلی از پری‌کندریوم^{۱۷} پوشیده

نشده‌است و جایگزینی بافت‌ها با تکثیر میتوز از لایه‌های عمیقی صورت می‌گیرد (۴۱).

غشای سینوویال غشاء‌بی نازک و عروقی است. عروق بزرگ موجود در این غشای از مجموعه‌ی مویرگ‌های

پیچ‌خورده‌ای که در حاشیه‌ی غضروف قرار دارند، شکل می‌گیرد (۴۱). در لایه‌های عمیقی تر کپسول مفصلی، بافت همبند

سست و چربی دیده می‌شود (۴۱). سلول‌های لایه‌ی سینوویال از یک تا سه لایه از سلول‌های مکعبی و یا سنگفرشی

تشکیل شده‌اند. این سلول‌ها منشاء مزانشیمی داشته و به‌وسیله‌ی بافت همبند نازکی از دیگر ساختارها فاصله

می‌گیرند (۴۱). غشای پایه در زیر این لایه برای ایجاد فاصله با دیگر ساختارها وجود ندارد، بنابراین نمی‌توان برای آن

مرزی در حفره‌ی سینوویال در نظر گرفت (۴۱).

در مشاهده با میکروسکوپ الکترونی دو نوع سلول مختلف از لحاظ عملکردی در غشای سینوویال شناسایی

شده است. سلول‌های نوع a یا m که سلولی شدیداً فاگوسیست‌کننده و دارای سیتوپلاسمی با دستگاه‌های گلژی

برجسته، میتوکندری‌های فراوان، لیزوژوم، وزیکول‌های پینوسیتیک و میزان کمی شبکه‌ی رتیکولواندوپلاسمی خشن

است (۴۱). در سلول‌های نوع b یا f سیتوپلاسم غنی از شبکه‌ی آندوپلاسمی خشن بوده و بسیار شبیه به سلول‌های

فیبروبلاست هستند (۴۱). سلول b از لحاظ الکترونی چگالتر از سلول a می‌باشد (۴۱).

لایه‌ی سینوویال گاهی دارای چین‌خوردگی‌هایی می‌باشد که ممکن است تا عمق زیادی در داخل حفره‌ی

مفصلی بر آمده باشند. گاهی چین‌خوردگی‌های بزرگی بوجود می‌آید که دارای عروق خونی نیز هستند. در موارد

^{۱۵}. Synoviom

^{۱۶}. Glonoid fossa

^{۱۷}. Perichondrium

دیگری، دو لایه‌ی کپسول مفصلی ممکن است با هم‌دیگر جوش بخورند و یا اینکه ممکن است لایه‌ی سینوویال مستقیما

بر روی عضله یا بافت چربی یا ضریع خارجی قرار گرفته باشد^(۳).

ب- روماتیسم مفصلی^{۱۸}

ب-۱- تعریف

روماتیسم مفصلی یکی از بیماری‌های مزمن و دارای تظاهرات عمومی شدید است. وجه مشخصه‌ی آن

سینوویت^{۱۹} پایداری است، که به صورت متقارن در مفاصل بدن بروز می‌یابد. شدت علائم این بیماری به مرور زمان

دستخوش تغییر می‌شود. واکنش‌های آماسی در این بیماری عمدتاً (ولی نه منحصر) در مفصل دیده می‌شود^(۱). درگیری

مفاصل در این بیماری، به شکل خاصی است؛ به طوری که سینوویت ابتدا از مفاصل کوچک دست و پا شروع شده و به

سمت مفاصل مرکزی بدن پیشرفت می‌کند. مفاصل در جریان این تغییرات دچار تغییرشکل نیز می‌شوند^(۱). ضایعات

غیرمفصلی در جریان این بیماری معمولاً به شکل خاصی بروز می‌کند و غالباً توان فعالیت‌های عادی از بیمار سلب

می‌شود. این ضایعات عبارتند از: واسکولیت، تحلیل رفتن پوست و عضله، ندول‌های زیرپوستی، آدنوباتی لفافی^{۲۰}،

بزرگ شدن طحال و کاهش گویچه‌های سفید خون^(۲). روماتیسم مفصلی در دام‌های اهلی به خصوص در سگ‌ها دیده

می‌شود. سگ‌های مبتلا علاوه بر لگش، افسردگی، بی‌اشتهاایی، تب، خستگی صحبتگاری را نیز نشان می‌دهند^(۴).

ب-۲- سبب‌شناسی

علت روماتیسم مفصلی ناشناخته است ولی مهمترین عامل احتمالی واکنش میزان مستعد به یک عامل عفونی

است. مایکوپلاسما، ویروس اپشتین‌بار^{۲۱}، ویروس کوریومنتزیت لفوسیتی^{۲۲}، پارورویروس و ویروس سرخجه از عوامل

احتمالی پیشنهاد شده در انسان هستند^(۱). احتمالاً طیفی از محرك‌های مختلف بخصوص عوامل عفونی، بیماری را در

¹⁸. Arthritis rheumatoid

¹⁹. Synovitis

²⁰. Lymphadenopathy

²¹. Epeshtain bar virus

²². Choriomeningitis lymphocytic virus

حیوانات حساس آغاز می‌کنند. در پستانداران اهلی مايكوبلاسمای هیورینیس^{۲۳}، اریپلپوتیریکس روزیوباتیه^{۲۴} و برلیا

بورگدورفری^{۲۵} آرتربیت غیرچرکی مزمن، که مانند روماتیسم مفصلی در انسان است، را ایجاد می‌کنند(۴).

فرایندهای احتمالی که موجب آرتربیت مزمن می‌شوند شامل موارد زیر می‌باشند:

۱- عفونت مداوم ساختار مفصلی یا احتباس فراورده‌های میکروبی در مفصل

۲- القای پاسخ ایمنی نسبت به اجزای تغییریافته مفصلی در اثر میکروارگانیسم

۳- وجود شاخص‌های آنتی‌زن‌های دارای واکنش متقاطع در مفصل

۴- وجود سوبرآنتی‌زن‌های^{۲۶} ناشی از برخی میکروارگانیسم‌ها مثل استافیلوکوک‌ها، استرپتوکوک‌ها و مايكوبلاسمای

آرتربیتیدیس^{۲۷}(۱).

هنوز معلوم نیست که چه آنتی‌زنی موجب تحریک دستگاه ایمنی و آماس متعاقب آن می‌گردد. شمار قابل

توجهی از بیماران دارای DR4²⁸ HLA می‌باشد. ممکن است این زن‌ها یا سایر فاکتورهای ژنتیکی توان مقابله

موثر با یک عامل محیطی نظیر ویروس را از بیمار برbaیند و آن عامل موجب بروز بیماری شود(۲).

مطالعات اخیر نشان داده است که در سگ‌های مبتلا به روماتیسم مفصلی میزان آنتی‌بادی ضد عامل دیستمپر در

مایع سینوویال به طور معنی‌داری بیش از حد طبیعی می‌باشد. این آنتی‌بادی‌ها در سگ‌های مبتلا به استشوآرتربیت وجود

ندارد. کمپلکس‌های ایمنی را می‌توان از مایع سینوویال سگ‌های مبتلا به روماتیسم مفصلی جدا کرد. تجزیه و تحلیل

این کمپلکس‌ها به روش وسترن بلاستینگ^{۲۹}، حضور آنتی‌زن‌های ویروس دیستمپر سگ را نشان داد. بر اساس این نتایج

در سگ‌ها، ویروس دیستمپر ممکن است در مفاصل روماتیسمی وجود داشته باشد و احتمالاً، نقشی در پاتوژن بیماری

ایفا می‌کند(۴).

ب- ۳ - پاتوفیزیولوژی

²³. *Mycoplasma hyorhinis*

²⁴. *Erysiplothrix rhusiopathiae*

²⁵. *Borrelia burgdorferi*

²⁶. Superantigens

²⁷. *Mycoplasma arthritidis*

²⁸. Human leukocyte antigen

²⁹. Western blotting

سایتوکاین‌های متعددی از جمله اینترلوكین یک^{۳۰}، اینترلوكین هشت، فاکتور نکروزکنندهٔ تومور^{۳۱} و انترفرون گاما^{۳۲} در مایع سینوویال مفاصل مبتلا یافت شده است. احتمالاً واسطه‌هایی مثل، فاکتور نکروزکنندهٔ توموری با

فعال کردن سلول‌های موجود در غشای سینوویال و تولید آنزیم‌های پروتولیتیک مثل کلارناز، باعث تخریب غضروف، رباطها و زردی‌های مفاصل می‌شود^{۲۶}). بسیاری از سایتوکاین‌هایی که در آغاز تخریب مفصل نقش دارند، عمدتاً از ماکروفازها و لنفوسيت‌های T فعال شده ترشح می‌شوند^(۲۶).

در خون بیماران مبتلا به روماتیسم مفصلی اغلب ایمنوگلوبولین‌های^{۳۳} از نوع IgG و یا IgM وجود دارد، که با قسمت ثابت^{۳۴} مولکول‌های IgG خودی واکنش می‌دهند. این اتوآنتی‌بادی‌ها^{۳۵}، فاکتور روماتوید^{۳۶} نامیده می‌شوند. فاکتور مزبور ممکن است در تشکیل کمپلکس‌های ایمنی شرکت‌کند، ولی هنوز نقش پاتولوژیک آن مشخص نیست^(۲۶).

به نظر می‌رسد که یک آنتی‌زن موجب پیدایش IgG غیرعادی می‌شود. این IgG نیز دستگاه ایمنی را در جهت تولید فاکتور روماتوید تحریک می‌کند. IgG غیرعادی تولید شده، توسط لنفوسيت‌های موجود در بافت سینوویال برای بدن یک مولکول بیگانه است و سلول‌های ایمنی موجود در مفصل را جهت تولید آنتی‌ایمنوگلوبولین تحریک می‌نماید. این آنتی‌ایمنوگلوبولین‌ها که از جنس IgG با ضریب سانتریفیوژ 7S با ضریب سانتریفیوژ 19S می‌باشند، فاکتور روماتوید هستند^(۲).

کمپلکس‌های ایمنی^{۳۷} تشکیل شده از فاکتور روماتوید و IgG غیرعادی قادر به فعال کردن سیستم مکمل^{۳۸} از مسیر کلاسیک^{۳۹} می‌باشد. البته ترکیبات حاصل از شکسته شدن پروتئین‌های سیستم مکمل، در مفصل انباشته شده و قادر به فعال کردن سیستم مزبور از مسیر آلترناتیو^{۴۰} نیز می‌باشد. بدنبال فعال شدن سیستم مکمل و فعال شدن برخی سلول‌های آماسی، رهاسازی هیستامین، فراخوانی سلول‌های آماسی، خدمات غشایی و انهدام سلولی صورت می‌گیرد. بدنبال این تغییرات، نفوذ شمار قابل توجهی از گوییچه‌های سفید به بافت سینوویال دیده می‌شود^(۲). پروستاگلندین‌ها و

³⁰. Interleukin-1

³¹. Tumor necrosis factor

³². Interferon γ

³³. Immunoglobulins

³⁴. Fragment of crystallization

³⁵. Autoantibody

³⁶. Rheumatoid factor

³⁷. Immune complex

³⁸. Complement system

³⁹. Classic pathway

⁴⁰. Alternative pathway

لکوترينهای ترشح شده از سلولهای آماسی نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای در ایجاد آماس دارند. از سوی دیگر لیزوژیم‌ها

و آنزیم‌های فعالی که از گوچه‌های سفید به درون بافت‌های سینوویال رها می‌شوند، موجب تشدید تکثیر سلول‌ها و

واکنش‌های آماسی در سینوویوم می‌گردند^(۲).

از طرفی دیگر مکانیسم دیگری که از آن به عنوان فاگوسیتوz ناکام^{۴۱} نام می‌برند، موجب تخریب بیش از پیش

سلول‌ها و ساختار مفصل می‌شود^(۵۶). مکانیسم‌های اوپریه‌ای که به وسیله‌ی آن‌ها سلول‌های فاگوسیتیک مواد شیمیایی را

به بافت و محل‌های آماس ترشح می‌کنند، شناسایی شده‌اند، این مکانیسم‌ها شامل خودکشی لیزوژومی^{۴۲}، استفراغ در

طول بلعیدن^{۴۳} و مکانیسم سوم فاگوسیتوz ناکام می‌باشد^(۵۶).

فاگوسیتوz ناکام به دنبال تلاش برای بلع اجسام بزرگ و خارج از ظرفیت بلعیدن سلول فاگوسیت‌کننده ایجاد

می‌شود^(۵۶). از این ساختارها می‌توان به باکتری‌های بهدام افتاده در شبکه‌ی فیبرینی و یا کمپلکس‌های اینتی گیرکرده

در غشای پایه یا سطوح مفصلی اشاره کرد^(۵۶). در این مکانیسم سلول فاگوسیت‌کننده علی‌رغم پاسخ به محرك‌های

فاگوسیتوz و به علت بزرگ‌بودن محرك، توانایی بلع آن و تشکیل فاگوزوم را ندارند^(۵۶). با این حال سلسله رخدادهای

غشایی مسئول تشکیل فاگوزوم و حتی الحاق با لیزوژوم‌ها نظیر فرآیند معمولی فاگوسیتوz انجام می‌شوند. از آنجایی

که فاگوزوم به علت غیرقابل فاگوسیتوz بودن محرك، هرگز شکل‌نمی‌گیرد، اتصال لیزوژوم به غشای سلول و به‌دنبال آن

تخلیه‌ی محتويات لیزوژوم، منجر به وارد شدن آسیب به بافت‌های مجاور خواهد شد^(۵۶). این رخداد در سایر

بیماری‌های وابسته به اینتی مانند گلومرولونفریت هم رخداده و یکی از علل تخریب بافتی می‌باشد^(۵۶).

نفوذ سلول‌های تک‌هسته‌ای در بافت سینوویوم به‌شكلی خاص انجام می‌پذیرد. بدین‌گونه که لنفوسيت‌های T

کمکی^{۴۴} در اطراف و لنفوسيت‌های T سرکوبگر^{۴۵}، لنفوسيت‌های B، لنفوبلاست‌ها، پلاسماسل‌ها و ماکروفازها در

نسج بینابینی تجمع یافته و واکنش بین این سلول‌ها از طریق تولید برخی سایتوکاین‌ها به افزایش شمار ماکروفازها در

سينوویوم ملتهب کمک می‌نماید^(۲). این واکنش‌ها همچنین موجب تداوم تولید اینتوگلوبولین‌ها و فاکتورهای روماتوئید

می‌شود. سلول‌های پلی‌مورفونوکلئر^{۴۶} که در جریان تشکیل کمپلکس اینتی در سطح غضروف مفصلی به این محل

کشیده‌می‌شوند، از طریق آزاد نمودن پروتئازها و کلرازنازها موجب تخریب غضروف مفصل می‌شوند^(۲).

⁴¹. Frustrated Phagocytosis

⁴². Lysosomal Suicide

⁴³. Regurgitation during feeding

⁴⁴. T helper

⁴⁵. T suppressor

⁴⁶. Polymorphnuclear